

Ultimatum Labud

Nocas padaju zvijezde
kao nijeme rijeci
u neumorno more
i gube svoj sjaj

Na krevetu od ruza
slika i suza
odnose me vjetrovi poraza
na putove do tvojih usana

Suze tiho pisu tragove po licu
i bojaju srce slomljeno

Kad zadnje kise padnu
i kada sjecanja poplave
u raju me se sjeti, labude
nocu kada sama ostanes

Labude, jos uvijek sam slijep
ranjen i ostavljen
labude, u noci bez sna
placem pod zvijezdama